

Çobaniyim Ben

— azaptar · 27 Mart 2013

Her aşk savaşında yünü kırkılan
Vefasız kalplerin kurbanıyım ben
Üstüne basılıp her an bıkılan
Ayağın kösele tabanıyım ben

Hayırsız sevdalar beni sattılar
Diken olup her gün cana battılar
Her dakika başı odun attılar
Sanki bir trenin kazanıyım ben

Kesilse nefesim sesim soluğum
Ben hala saf olan dün kü çocuğum
Etrafa saçıldı yünüm pamuğum
Uykusuz gecenin yorganıyım ben

Bana yakın olup her gün bakışan
Ağlayan iki göz sanki yakışan
Çeneyle omuza girip sıkışan
Hüzünlü bestenin kemanıyım ben

Gelsede git demem üçü beşine
Hüzün çile keder peşi peşine
Evcilleşti artık bakar işine
Bu dert sürüsünün çobanıyım ben

azaptar